No. 21. — 1843.

VLISSINGSCHE COURANT.

Vrijdag — 17 Februarij.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Advertentien worden geplaatst a 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elke regel daarboven 20 Ct., behalve 35 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

INGEZONDEN STUKKEN.

Vraagstuk over het behoud van den algemeenen vrede.

(Vervolg van onze vorige.)

Het *zesde* punt behelst het voorstel, dat alle verbod van invoer tusschen de contracterende volken zal worden afgeschaft, ten einde de algemeene circulatie hunner wederzijdsche voortbrengselen te vergemakkelijken en dien ten gevolge ook hun uitgestrekter verbruik. In zoodanige landen, waar eenige handelsartikelen voor rekening der regering zouden zijn verpacht, zou het noodig zijn, een getal jaren te bepalen, na verloop van hetwelk de regie of, hetgeen hetzelfde is, het monopolie van het Gouvernement zou komen op te houden. Wij zijn innig overtuigd, zegt de schr., dat het stelsel van vrijen handel, bij doelmatig bepaalde inkomende regten op dezelfde artikelen, in plaats van de verkoopen in den Staat te verminderen, (voorwendsel voor het behoud der regie) integendeel bevorderlijk zou zijn, om deze aanmerkelijk te doen toenemen.

De verbod-stelsels, in den eigelijken zin des woords, zullen wel bezwaarlijk meer in dezen tijd, bij de zoodanigen, welke over de wederzijdsche belangen der volken met eenigen ernst hebben nagedacht, verdedigers vinden kunnen. Ook de vervulling der betrekking van handelaar, door eene regering, kan bij dezulken wel geene goedkeuring vinden.

Toezigt, bescherming, leiding, aanmoediging, dit alles voor zooveel noodig; doch geene winstrooving, ten nadeele van hen, voor welke de uitoefening van zulken handel anders alligt een zeer geschikt middel van bestaan zou hebben kunnen opleveren. Zij, welke ten gevolge hiervan buiten arbeid blijven, of verhinderd worden, hunne kapitalen op eene voordeelgevende wijze te plaatsen, hebben reden zich te beklagen, dat de Staat hier in den werkkring, in de eigenaardige attributen van den nijveren burger treedt.

Hier dus zijn wij het met den schrijver volkomen eens, en stemmen het hem toe, dat het verbruik van een artikel in een land zou vermeerderen, werd een verbodsstelsel door een stelsel van doelmatige inkomende regten vervangen.

Bij het *zevende* punt wordt voorgesteld, om alle indirecte belastingen (accijnsen) in het binnenste des lands geheel af te schaffen, en dat deze soort van belastingen in elken Staat beperkt zullen zijn binnen de uitgestrektheid van vijf mijlen van de kust of de grensscheiding des lands, zoodanig dat deze lijn overschreden zijnde, alle handelsartikelen of waren vrijelijk in alle rigtingen in het binnenland zouden kunnen circuleren.

De geachte schrijver heeft hier blijkbaar alleen aan groote Staten gedacht, en geenszins aan dezulke, welke in derzelver geheel naauwelijks vijf mijlen lengte of breedte bezitten, ook niet aan die Staten of gedeelten derzelve, welke uit eilanden bestaan, ieder van welke dan zijne kusten heeft, zoodat een eiland tamelijk groot zou moeten zijn, om het binnenste gedeelte daarvan genot van de vrije circulatie te kunnen doen hebben.

Ongelukkig overigens met name onze Nederlandsche steden, moesten deze hare accijnsen derven; die zoo ongevoelig, zoo als men zegt door de mindere klasse gedragen wordende belasting, waardoor het mogelijk wordt gemaakt, zoo vele artikelen van weelde van dit noodzakelijke kwaad voor als nog bevrijd te houden.

Bij het *achtste* punt wil de schr. dat het *maximum* der inkomende regten in elken Staat zoodanig zal geregeld worden, dat hetzelve niet in wezenlijkheid den sluikhandel bevordert; want in dit geval, zegt de schr., zal de schatkist niet alleen ontvangen wat thans de smokkelaar haar ontrooft, maar nog daarenboven het meerdere bedrag der regten van die invoeren, welke nu zullen plaats vinden ten gevolge der uit de meerdere goedkoopheid ontstane grootere consumtie, hetzij de regten, welke datzelfde verbruik voldoen zal van die voorwerpen welker invoer vroeger verboden was.

» Deze middelen, vervolgt hij, zullen de openbare inkomsten doen toenemen en onvermijdelijk » die afschuwelijke indirecte belastingen doen verminderen, dat inderdaad verbodene wapen, waarvan » de regeringen zich tegen de volken bedienen. Op » wien toch drukken hoofdzakelijk de octrooijen, » de accijnsen, welke op zulk eene wreedaardige » wijze de levensbehoeften der ongelukkigen, der arme » volksklasse belasten? Is het niet inderdaad een » verboden wapen, dat, hetwelk zich verborgen vindt » in het voedsel, hetwelk de arme voor zijn onderhoud » van elken dag behoeft, hetwelk den prijs daarvan » verhoogt en den rampzaligen huisvader dwingt, de » hoeveelheid voedsel te verminderen zijner telgen, » van die schepselen, welker verzorging en ontwikkeling hem door de Voorzienigheid werden opgedragen?.... En de ongelukkigen zouden deze niet » bij geval de grootste meerderheid onder de volken » uitmaken?"

Gelukkig, edele LOBÉ, die zulk eene vrije menschlievende taal durft laten hooren, dat Gij van iets meer dan plaatselijke gehalte zijt, en aan Uw vaderland in hoogeren kring diensten kunt bewijzen! Waart Gij een louter *stedelyk* mensch, de vrienden der accijnsen op de eerste levensbehoeften zouden wel weten te zorgen, dat niet eens de waardigheid van *kiezer* u door uwe medeburgers kon worden opgedragen! *(Het vervolg hierna.)*

Acuite sagittas, implete pharetras.

Ofschoon alle polemische vertoogen, zoodra dezelve geen wezenlijk nut met zich brengen, zorgvuldig moeten worden vermeden, zoo zal het, in den tegenwoordigen tijd, toch wel niet geheel ongepast zijn, dat men, nu en dan, zijn bescheiden meening kenbaar maakt, en den handschoen opraapt, dien eenige lieden de regering onophoudelijk toewerpen, zich dekkende met een blinkend schild, waarop het motto van *salus populi* staat te lezen; een fraaije leus voorwaar, doch die slechts zeer weinigen wel begrijpen.

Verschillend is de houding die sommige publicisten vermeenen jegens het gouvernement te moeten aannemen. Er zijn er, die hatelijke personaliteiten, gedwongen geestigheden, en niet zelden onwaarheden tot hunne geliefkoosde wapens kiezen, en die niet weten, of niet willen weten, *que le flambeau de la critique doit éclairer sans bruler.* Nogthans zijn dezen niet gevaarlijk, de invloed dien zij hebben is gering en men kan volstaan met jegens hen het stilzwijgen in acht te nemen. Doch anderen leggen bij hunne vertoogen eene bezadigdheid, eene opregtheid aan den dag, die geen twijfel overlaat, of hunne woorden zijn de getrouwe weerklank hunner geheime gevoelen; en zij, die zich met hunne begrippen niet kunnen vereenigen, worden tot de bedaarde wederlegging derzelve uitgelokt.

Weinig denken de gemoedelijke berispers en ijverige ontwerpers van verbeteringen en bezuinigingen er aan, dat zijlieden ook ijverig medewerken, schoon tegen hun wil, tot de verspreiding van wantrouwen en moedeloosheid, tot het aankweeken en voortplanten van overdreven bezorgdheid en koortsachtige spanning der gemoederen; dit toch zijn de gevolgen van hun onophoudelijk geschrijf.

Niets is zoo gemakkelijk als te gispen en af te keuren, en de ligtgeloovige en wufte gemeente een Utopia af te malen die met derzelver wenschen overeenkomt, doch die, buiten het bereik der zwakke menschelijke natuur, een droombeeld blijft, dat niets als teleurstellingen kan te weeg brengen.

Niets is zoo verleidelijk en zoo gemakkelijk, als zich van begane misslagen vrij te pleiten, en de verantwoordelijkheid op den hals te schuiven van anderen, die dezelve met ons hebben begaan. Niets zoo gemakkelijk als af te breken, niets daarentegen zoo moeijelijk als op te bouwen: daarom vindt men ook honderd sloopers tegen één goeden bouwmeester. Gemakkelijk eindelijk is de theorie der staatkunde, moeijelijk de praktijk; gemakkelijk het ontwerpen van bezuinigingen en verbeteringen, hoogst moeijelijk dezelve tot stand te brengen.

Werpen wij een blik op een artikel, getiteld *Bezuinigingen en Verbeteringen*, hetwelk onlangs in een veel gelezen blad voorkwam, en veroorlooven wij ons hier en daar eenige aanmerkingen.

Wij slaan N°. 1 en 2 over, beide zoogenaamde *economies de bouts de chandelle*, en wel de eerste, bezuinigingen in de hooge Collegien van Staat en de tweede de afschaffing der hoogeschool te Franeker, gaan wij over tot:

N°. 3. De vereenvoudiging van de toepassing van sommige middelen van ontvangsten, vooral van de in- en uitgaande regten en accijnsen.

Het lijdt geen twijfel of de omslagtige en dikwijls vexatoire manier van perceptie, maakt de belastingen drukkender en voor wijzigingen en verbeteringen vatbaar. Het lijdt geen twijfel, of het leger van ondergeschikte ambtenaren, dat daartoe noodig is, is een plaag en een bezwaar tegen het bestaande stelsel, *nam corrupta est terra ab ejusmodi muscis:* — doch kan dit alles plotseling en als het ware door een *baguette magique* veranderd worden? Kan men ook merkelijke veranderingen doen plaats grijpen zonder vele particuliere belangens te kwetsen, en moet men derhalve daarin niet met de uiterste omzigtigheid te werk gaan? Heeft men overigens reden om te twijfelen, dat de man, die aan het hoofd der finantiele aangelegenheden des rijks staat, iets vuriger wenscht dan verbeteringen en bezuinigingen tot stand te brengen? Heeft men reden om te twijfelen, dat zijn verlicht verstand en helder doorzigt, hem de middelen daartoe aan de hand zullen geven, indien die middelen waarlijk bestaan? Neen, men mag veilig verwachten, dat, indien bezuinigingen en verbeteringen mogelijk zijn, dezelve zullen worden ingevoerd.

N°. 4. De lang gewachte herziening van de lijst van pensioenen en wachtgelden.

Toegegeven dat van sommige posten iets zou kunnen worden afgedongen, kan men zulks, zonder een verregaanden blaam op de oude regering te werpen? en kunnen zulke bezuinigingen dan nog groot nut stichten. Van het loon van getrouwe diensten aan den Staat en doorgestane gevaren in den oorlog, zal men toch wel geene offers willen eischen?

N°. 5. De algemeene conscientieuse herziening der huishoudelijke kosten van verschillende Departementen van algemeen bestuur.

Die eenigzins met het huishoudelijk beheer der diverse Departementen bekend is, zal weten dat men daarin met geen spilzieke hand te werk gaat, en de ambtenaren waarlijk geene zoo hooge bezoldiging ten deel valt.

N°. 6. De inkrimping van de waarlijk geheel overdrevene uitgaven van het Departement van Oorlog.

De schrijver van genoemd artikel, die het leger te groot en vooral te kostbaar acht, en wel op grond, dat wij in een staat van volmaakte rust zijn, schijnt uit het oog te verliezen, dat onze armee, in verhouding, niet grooter is dan die der meeste mogendheden, die eenigzins zwaar in de staatkundige schaal van Europa wegen. Frankrijks defensie-wezen is, in proportie, veel grooter, en de kosten zullen zulks ook nog zijn, niettegenstaande de soldij lager is dan de onze.

Men mag veilig aannemen, dat het conservatie-sijstema der thans bovendrijvende staatkunde, geene ontwapening gedoogt of raadzaam acht. Dit sijstema is duidelijk en

straalt in alles door, — het is een stelsel van wet, van vrede, van gewapende vrede des noods, ten koste van geldelijke opofferingen. Zal men ons Gouvernement laken, van zich aan dat sijstema aantesluiten en deszelfs getrouwe medewerking te verleenen, tot de handhaving daarvan; tot het uitwerpen, zoo het kan, van het verderfelijk zaad, dat de Propaganda met zoo milde hand in de gemoederen heeft gestrooid? Die eene gedeeltelijke afdanking van het staande leger wil, moet het Gouvernement ook een andere staatkunde willen voorschrijven. Die eene merkelijke vermindering van het defensie-wezen wil, verliest het oude « *Si vis pacem, para bellum*" uit het oog, voorheen een gulden regel, en thans toch wel tot geen overtolligheid gedaald. Dat men alleen tot ijdele praal een groot leger op de been zou houden, dit toch zal niemand kunnen gelooven en men moet aannemen dat de politieke omstandigheden zulks vereischen.

Deze en andere bedenkingen van denzelfden aard, kwamen bij den schrijver op, bij het lezen van meergenoemd artikel over Bezuinigingen en Verbeteringen: — het publiek oordeele of ze juist zijn.

AMSTERDAM, 12. Februarij 1843. T. M. J^or^.

NIEUWSTIJDINGEN.

ZWITSERLAND.

— Reeds sedert 9. Januarij is de Italiaansche post van Aosta, die over den grooten St. Bernard gaat, niet meer in Martignij aangekomen; want op het hoogere gebergte was veel sneeuw gevallen, te Bavoire 4 en in Liddes 5 voet diep. Ook kon men over den Forclaz tusschen Martignij en Chamouni niet meer komen. Spoedig daarop werd het weder nog zachter, het regende, en het donderend geraas der lawinen werd nu van alle zijden gehoord. Aldra vernam men de bedroevendste geruchten van verongelukte halve dorpen, huizen, kudden, menschen en vee. Allereerst hoorde men dit van Fully en Salvan. Terwijl aan het naburige meer van Geneve in het geheel geene sneeuw gevallen was, hoopte de zuidenwind dezelve in het naburige Val d'Illiers tot eene hoogte van 15 voet op. Toen nu de warme regen kwam, stortten groote lawinen verwoestend op de dorpen Trois-Torrens, Val d'Illiers, Chambery en Mariccotes neder. Eene lawine rigtte in het Morcleswald groote verwoestingen aan; zelfs daar waar zij niets raakte, werden door de persing der lucht, sterke, jonge dennenboomen ontworteld. In het Savooische dorp Valorsine, op de grenzen van Wallisserland heeft eene lawine den kerktoren, de twee kleine herbergen, den reizigers naar Chamouin, zoowel bekend, benevens nog drie woningen met veel vee in den afgrond gesleept. Gelukkigerwijze kwamen hierbij slechts twee menschen om het leven, terwijl de overige inwoners bij het dreigend gevaar zich in tijds gered hadden. De meeste menschenlevens hebben zij gekost in het dal van het Leukerbad en deze geheele omstreek. Hier werd onderanderen eene zaagmolen op den linkeroever der Dola, met de vrouw van den afwezigen eigenaar en hare vier kinderen, in den nabij zijnden afgrond begraven; een uur daarna kwam de vader te huis, doch zocht vergeefs zijn molen en gezin. Eene andere lawine stortte van den top des Albinbers neder, sleepte vier mannen met hun vee mede en wierp ze in den diepen afgrond van den Durbenstroom. Ook in het Greuerzerland hebben de lawinen veel onheil gesticht. Vier jonge lieden uit Estavanens werden door eene overvallen en mede gesleept; drie van hen wierp de lawine in een afgrond, den vierden slingerde zij, wat meermalen geschiedt, over de diepte henen, en deze had nog de tegenwoordigheid van geest, om naauwkeurig de plaats op te merken, waar hij zijne kameraden zag verdwijnen. Alle nasporingen echter waren vergeefs. Ook bij deze lawine was de persing der lucht zoo sterk, dat tamelijk ver van derzelver baan, jonge, een voet dikke dennenboomen werden omvergeworpen.

DUITSCHLAND.

— Zekere *Johann Dietrich* uit Gräz heeft bij wijze van proefneming, te Hamburg eene nieuwe methode om brand te blusschen getoond. Twee hutten, met teertonnen en andere brandbare stoffen gevuld, werden in brand gestoken. Van eene dezer hutten werd den brand door heer *D.* in eene minuut gebluscht, terwijl zulks bij de andere, volgens de gewone wijze, slechts in 4 minuten kon geschieden. *D.* bedient zich hiertoe van een bluschpoeder, dat zich zeer spoedig in water oplost, wanneer het slechts eenmaal omgeroerd wordt. Latere proeven zouden ook bewezen hebben, dat men, bij deze methode, veel minder water noodig heeft, dan bij de gewone wijze, terwijl men geene verstoppingen in slangen als anderszins te vreezen heeft, gelijk men aanvankelijk vermoedde. De uitvinder vraagt voor zijn geheim eene som van *f* 10,000. Bovendien zou hij ook het geheim bezitten, om zeewater tot goed drinkwater te maken. Voor de mededeeling van dit geheim heeft men hem in Engeland 1000 p. st. geboden; doch hij eischt 6000 p. st.

FRANKRIJK.

— Bij Cherbourg heeft een scheepsjongen, door zijne tegenwoordigheid van geest, zich verdienstelijk gemaakt, als hebbende, ofschoon niet kunnende zwemmen, zijn vader en een matroos, die bij een storm uit hun klein vaartuig in zee waren geworpen, van den dood gered. De zoon bond zich aan een touw vast en storte met een ander touw in de hand de ongelukkigen na, sloeg het touw om hen en bragt hen beide aan boord. Intusschen was er brand in de kajuit ontstaan, welke het vaartuig dreigde te vernielen. De knaap springt in den brand, weet de brandende voorwerpen in zee te werpen, en den brand te blusschen; hij red alzoo het scheepje. Prins *Louis Napoleon* zond den jongen een goud repetitie horologe uit zijne gevangenis te Ham; de maire van Caen laat hem in eene school onderwijs geven en de zeeprefect heeft hem den minister van marine aanbevolen.

— Eene ijsselijke misdaad heeft in het dorp Saint-Christophe, arrondissement van Libourne, plaats gehad. Een zekere *Sandreau*, reeds vroeger door de geregtigheid gestraft, bedreigde sinds eenigen tijd zijnen vader. Op eenen donkeren nacht wapent hij zich met een dubbel geweer, dat hij dubbel laadt, met een pistool, en een lang van beide zijde snijdend mes, beklimt eenen muur, verbreekt een blind, en bevindt zich in de kamer zijns vaders. Op den grijsaard aan te leggen, het schot te lossen, was voor *Sandreau* het werk van een oogenblik. Bij geluk vatte slechts het amorce vuur, en de vader, tot zijn eigen gekomen, wierp zich nu op zijn ontaarden zoon. Een wanhopige strijd ontstaat tusschen den jongeling en den grijsaard, wiens krachten zich uitputten. Het is gedaan; de vader bezwijkt toen de buren toeschieten, zich tusschen vader en zoon werpen, en dezen laatsten bidden en smeeken, zijn schuldig voornemen te laten varen; maar *Sandreau* die nog altijd zijn geweer in handen heeft, zweert, dat hij niet zal vertrekken, voor dat hij zijnen vader het leven zal benomen hebben, er bij voegende, dat hij allen dooden zal, die het wagen zullen hem dit te beletten. Deze bedreiging doet allen terugdeinzen; maar de smeekingen des vaders werden zoo hartverscheurend, dat zij hen moed inboezemen en gelijkelijk op den moordenaar doen aanvallen. Deze springt achteruit, en schiet den tweeden loop af. Drie personen vallen zwaar gewond aan de borst en den buik, de overige omringen den moordenaar, grijpen hem vast en binden hem. De vrederegter ter plaatse gekomen, ondervraagde *Sandreau*, die met de groote koelbloedigheid antwoordt, dat hij met het voornemen daar gekomen is, om zijnen vader te vermoorden, en dat het hem griefl daarin niet geslaagd te zijn.

BELGIE.

— Gepasseerde week had men te Antwerpen uit het Belgisch stoomschip Antwerpen een prachtig nieuw rijtuig gelost, hetwelk zorgvuldig met paklinnen omwonden was. De tolbedienden, welke niet te veel op den schijn vertrouwen, en reeds bij ondervinding weten dat binnen in een rijtuig, ja zelfs in de voering van het paklinnen, verbodene koopwaren kunnen verborgen zijn, besloten hetzelve naauwkeurig te onderzoeken; zulks had voor hen een goed gevolg, want naauwelijks waren zij hiermede begonnen, of zij vonden reeds vijf pakken cachemiren shals uit Indie, die zeer veel waarde hadden. Na een proces-verbaal in den vereischten vorm te hebben opgemaakt, zijn deze voorwerpen aangehouden en naar het entrepôt overgebragt.

NEDERLANDEN.

'sGRAVENHAGE, den 13. Februarij. Sedert eenige dagen had men met leedwezen vernomen, dat Z. M. Koning *Willem Frederik*, Graaf *van Nassau*, weder ongesteld was. Het jongst uitgegeven bulletin luidt vrij gunstig. Het is onder anderen voor zoo velen, wien de grijze Graaf nog ten weldoener en milde ondersteuner verstrekt, te hopen, dat Hoogstd. herstelle en zich over de vruchten zijner weldaden kunne verheugen.

Heden, namelijk, is het volgende bulletin uitgegeven: «Z. M. heeft gisteren een tamelijk goeden dag gehad. Tegen den avond koortsverheffing en tegen den morgen heeft Hoogstdezelve een paar uurtjes geslapen.

(Get.) *Beckers, Everard, Natorp.*"

— Op 28 Januarij jl., des avonds tusschen 6 en 7 ure, is onder het gehucht Neerlangel, gemeente Dieden, de landman *Arnoldus Kersten*, welke te Lithoijen twee varkens afgeleverd en daarvoor *f* 42,20 ontvangen had, door twee manspersonen aangerand, met een mes verwond en mishandeld, onder het geroep, dat zij zijn geld moesten hebben, hetwelk op de kar geborgen, door hen echter niet is gevonden. Beiden droegen lange broeken en petten, de een, een blaauwe kiel en de ander een rood laken buis.

Hetzelfde feit heeft zich nagenoeg herhaald op den 6 dezer, des avonds om 10 ure, in den binnenpolder tusschen Woudrichem en Almkerk, alwaar *Antonie Pruissen*, door drie bandieten is overvallen, waarvan een, een verscheurd buis, lange broek, pet en klompen droeg, welke hem geweldadig, en onder verwonding zijner hand met een mes, hebben beroofd van twee guldens en twee daalders. De justitie wendt alles aan om de daders te achterhalen, waarin zij echter tot heden nog niet geslaagd is.

— Berigten uit de Oost-Indien melden, dat de equipagie van het Fregatschip Rotterdam, die drie jaren geleden, bij haar vertrek 280 man sterk was, reeds tot op 130 man verminderd is.

MENGELINGEN.

Men weet, dat de Amerikaansche bladen er niet zelden vermaak in scheppen, *mystificatien* te verspreiden, zoo als het ontdekken van maanmenschen, het te niet gaan der Cataracten van de Niagara, en zelfs deze dagen het versmolten zijn der ijsbergen aan de Noord-Pool. Het gevolg hiervan is, dat men, bij het ontmoeten van natuurkundige artikelen in die bladen, er dadelijk op bedacht is, dat het wel weder eene mystificatie zou kunnen zijn.

Het is dan ook minder als mededeeling van iets stelligs, dan wel om de aandacht van deskundigen daarop te vestigen, derzelver oordeel daarover uit te lokken, dat wij de overneming doen van het volgende

Artikel uit de TIPPERARY FREE PRESS.

In het zonnestelsel schijnt zich eenige verandering voor te bereiden en de beroemde HAUFF, van Berlijn, zijne eigen ontdekkingen hieromtrent mededeelende, vestigt de aandacht der geleerden in Europa daarop. Het is blijkbaar dat er zich eene verandering bewerkstelligt in de helling van den as van de aarde en dat de equator, meer dan men immer heeft opgemerkt gehad, tot eene ineenlooping met de ecliptica overhelt. Sedert de najaars-nacht-evening heeft de schuinschheid in den loop van de wereld plotseling afgenomen, en zoo er geen daartegen opwegende invloed tusschen beide komt, zal men weldra eene merkelijke verandering in de jaargetijden en in den betrekkelijken duur van de dagen en van de nachten ondervinden.

Het onderscheid is alreeds zoo sterk, dat meer dan eene berekening voor het thans loopende jaar, onjuist bevonden wordt; en zoo dit nog eenige tijd aanhoud, zal de zeeman zich eenigzins verlegen bevinden, wanneer hij bij het doen zijner waarnemingen zal bevinden, dat de *Amerikaansche Almanak*, met betrekking tot den stand van sommige vaste sterren, niet langer een zekere gids voor hem is.

Een kundig en bevaren stuurman, verhaalde mij voor eenigen tijd, dat op zijne terug reize uit de Oost-Indien, toen hij op de hoogte van den zesden graad ten noorden van den equator gekomen was, zijne waarnemingen zeer verschillend waren van die, bij vorige reizen door hem gemaakt, en zulks niettegenstaande hij steeds denzelfden chronometer had gebruikt.

De polen van de *Venus* zijn nu tot de volle 33 graden gerezen en zij schijnt van haren vroegeren schitterenden toestand, tot eene doffe kleur als die van *Mars* over te gaan, de verandering is evenwel nog niet zigtbaar voor het bloote oog. Met den teleskoop kan men er op ontwaren, als vuurgolven, die over hare schijf rollen, (*waves of fire, rolling over herdise*). Ik heb dit verschijnsel met veel belangstelling gade geslagen. Het is, nu eenige maanden geleden, aan den zuidkant begonnen en is allengs over de geheele breedte voortgeloopen, tot dat de geheele planeet er door omhuld is geworden. Ook schijnt de beweging van die planeet in haren dampkring langzamer geworden, even als bevond zij zich onder den invloed van eenige nieuwe aantrekkingskracht.

De *Herschell* schijnt zeer veel in grootte afgenomen te hebben; men zou zeggen, dat hij de banden, die hem aan het zonnestelsel verbonden hielden, verbroken en zijnen loop als lid van eenige verwijderde hemelsche vereeniging begonnen heeft.

De *Saturnus* neemt insgelijk een buitengewoon aanzien; over de tot dusverre donkere lijn, die zijnen ring doorsnijdt, begint zich eenen sterken brand te verspreiden; dezelve is op twee plaatsen tot zulk eene sterkte gekomen, dat de geheele breedte er het aanzien door verkregen heeft, van een in het vuur rood gemaakt ijzer, en dat dezelve eenen donkeren weerschijn over de naast aanzijnde gedeelten van den ring verspreidt.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 16 Februarij. Sedert den 14 dezer zijn alhier ter reede gekomen. Geene.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede naar zee gezeild.

William Crow, H. Crow, Forth; Panther, D. Thepard, Avontuur, Marie Antoinette, N. Ocket, Liverpool, alle ballast; Antwerpen, T. Jackson, stukgoed en passagiers, Londen.

Van Rotterdam gezeild:

Prinses van Oranje, H. C. Kooij, stukgoed, Duinkerken.

Te Vlissingen, bij A. W. VAN BIEREN.